

have set, hvilke enorme Summer der ere ofrede i de sidste Aar i Sjælland paa Udvidelse af Stationer. Jeg tror, at det er god Økonomi at indrette sig paa nogen Fremtid. Skal der ske store Indskrænkninger med Hensyn til Stationerne i de Forslag, jeg fremsætter, vilde jeg sætte Pris paa, at der blev sat den Insription paa Stationerne: Dette har Folketinget nedsat.

Nyholm: Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Sagen, da jeg haaber, at den vil blive behandlet i et Udvalg, og man der kan komme ind paa Enkelthederne; men overfor det Angreb, som den højtærede Minister rettede imod mig i Anledning af mit Angreb paa Generaldirektøren, maa jeg forvare mig og paastaa min Ret til at gøre det. Der staar nemlig udtrykkelig i Motiverne: „Efter hvad Generaldirektøren for Statsbanedriften har udtalt, vil Hensynet til Banedriften ikke afgive nogen Grund til at gaa videre end til en Udvidelse“. Naar altsaa Generaldirektøren føres i Siden i Anmærkningerne til Lovforslaget, ved jeg virkelig ikke, af hvilken Grund jeg ikke skulde have Lov til at nævne ham, og hvorfor kun den højtærede Minister skal have Ret dertil. Jeg har ikke sagt, hvad jeg udtalte, for at fornærme Generaldirektøren. Men for øvrigt, naar Ministeren har Ansvar for det hele — og det kan ikke andet end glæde mig, thi det er fuldt konstitutionelt — saa maa jeg rette mit Angreb mod Ministeren i Stedet for mod Generaldirektøren.

Judenrigsministeren (Ingerslev): Jeg nævnte, at der kan mulig staa, at man har hørt en Mand — det staar der ofte i Anmærkninger til Lovforslag — men det ærede Medlem vil vistnok ved at tænke over det komme til Erkendelse af, at det er den eneste sunde Grundtætning at holde sig til Ministeren, og det sker jo da ogsaa i temmelig stort Omfang. Det sker jo ikke saa sjældent, at man her siger: Den ærede Minister kan ikke engang skrive — der staar det og det i Anmærkningerne — eller regne. (Berg: Ja, naturligvis.). Jeg tror, at det ærede Medlem, der siger Ja, det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg), næppe har nægтет sig noget i den Retning, og det finder jeg mig jo i. Det er urigtigt at inddrage Tredjemand her. Jeg skriver jo ikke Anmærkningerne til Lovforslagene, men har jeg ikke fundet en Fejl, som er deri, maa jeg finde mig i, at man holder sig til mig.

Berg: Hvorfor jeg uskyldige Menneſte skulde drages ind i denne hidſige Debat, for-

staar jeg ikke. Det maa ligge i, at den ærede Minister sølte sig truffen. Den ærede Minister har dog Uret i dette Forhold. Jeg kender saa meget til disse Forhold, at det ikke kunde falde mig ind at tillægge den ærede Minister Ansvar for Trykfejl, thi i hvor høj Grad han end er Bøtte og Panden i sit Ministerium, har jeg ikke anset ham for at være den skribende eller Typograf eller Bogtrykker. I øvrigt er jeg ganske enig med den ærede Minister i hans konstitutionelle Opfattelse; hans Hovedbetragtning falder sammen med, hvad vi alle have udtalt, og jeg er overbevist om, at det ærede Medlem fra Frederikshavn (Nyholm) ligeledes er enig deri. Det kan jo ikke nægtes, at det ærede Medlem fra Frederikshavn i dette Tilfælde har Ret. Thi naar der staar i Anmærkningerne: „Efter hvad Generaldirektøren har udtalt“, tror jeg, at man skylder Ministeren at anføre Kilden og ikke ham selv, og det er det, det ærede Medlem fra Frederikshavn har gjort, saa at efter Udtrykkene i Motiverne er der hverken gaadet den ærede Minister eller hans konstitutionelle Myndighed for nær.

Formanden (Høgskbro): Folketingsmanden for Hjørring Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Nyholm: Den ærede Minister har skrevet, at Generaldirektøren har sagt det og det, og i sit Foredrag i Dag har han udtrykkelig udtalt, at han maa støtte sig til sine Autoriteter og deres Bemærkninger. Har jeg fornærmet Generaldirektøren, er derfor den ærede Minister Skyld deri.

Judenrigsministeren (Ingerslev): Ja, denne Sag er jo ikke saa farlig. Hvad der gav Anledning til mit Bemærkning, var ikke det, som det ærede Medlem sigtede til, men en Bemærkning, der lød omtrent saaledes — det ærede Medlem kan jo ikke forlange, at jeg skal citere ordret, men Bemærkningen var omtrent saaledes: Det synes, at Ministeren og Generaldirektøren ere de eneste, der ere mod denne Foranstaltning. Det ærede Medlem vil se, at det er noget andet end at citere en Oplysning, som en Embedsmand har givet; at tillægge ham et Ræsonnement og sige, at han tager bestemt Stilling til et Lovforslag, tror jeg, at det ærede Medlem ikke har Ret til.

Da ikke flere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.